

2021.03.30. – Bűnbánati istentisztelet

Köszöntés: „Amikor kiáltottam, meghallgattál engem, bátorítottál, lelkembe erőt öntöttél. Téged magasztal, Uram, a föld minden királya, amikor meghallják szád mondásait.”(Zsolt 138,3.4.)

Bűnbánati együttletünk megáldása és megszentelése jöjjön az Úrtól, aki teremtett, megtart, s bölcsen igazgat mindeneket. Ámen

Ének: 180 „A töredelmes szívet, Te, Uram szereted...”

460:1-6 „Amint vagyok, sok bűn alatt...”

Előfohász: Az Úr javamra dönti el ügyemet. Uram örökké tart szereteted, ne hagyd el kezed alkotásait. (Zsolt18,8) Ámen

Előima: Istenünk hisszük, hogy Te nemcsak a hangunkat hallod, hanem gondolataink és szívünk állapota is Előtted van és megvizsgálod azokat minden alkalommal, amikor Igéddel élünk. Őszinte bűnbánattal kérünk ma Téged, hogy hadd tudjuk megvallani Előtted mindazt, ami beszennyezi az életünket. Mindazt, ami enged az irigységnek, a hatalomvágynak, a gonoszságnak és a haragnak. Szívünk őszinte vágya ma este is, hogy hadd forrjunk össze Veled, aki magad vagy az út, az igazság és az élet. Hogy hadd tudjuk megvallani Előtted, hogy nincs senki olyan, mint TE. S egyedüli értékünket az adhatja, hogy közünk van Hozzád, a Te Szent Fiadhoz, aki a Szentlélek által ma is keres bennünket, ma is utat mutat Önmagához.

Megvalljuk Előtted, hogy a nap folyamán is annyi minden ragadt ránk, ami nem éppen az épülésünket szolgálta. De kérünk, Te moss meg bennünket attól a szennytől, ami nem engedi, hogy lássuk kegyelmed, ami nem enged túl látni a sokszori aggodalmaskodáson és kifogásokon.

Kérünk, terjeszd ki ránk Szentlelked erejét, fogadj el bennünket úgy ahogy vagyunk, s ajándékozz meg olyan hittel, ami messzebbre lát, mint a Jézus korabeli tanítványok hite, hogy hadd tudjunk élő reménységgel nemcsak hallgatni, hanem meghallani, amit ma szívünkre kívánsz helyezni. Az Úr Jézus Krisztusért hallgass meg minket. Ámen

Textus: János evangéliuma 18, 33-40

„Pilátus azután ismét bement a helytartóságra, behívatta Jézust, és megkérdezte tőle: „Te vagy a zsidók királya?” Jézus viszont ezt kérdezte tőle: „Magadtól mondod-e ezt, vagy mások mondták neked rólam?” Pilátus erre így szólt: „Hát zsidó vagyok én? A te néped és a főpapok adtak át nekem téged: Mit tettél?” Jézus így felelt: „Az én

országom nem e világból való: ha ebből a világból való volna az én országom, az én szolgálóim harcolnának, hogy ne szolgáltatassanak ki a zsidóknak. De az én országom nem innen való.” Pilátus ezt mondta neki: „Akkor mégis király vagy te?” Jézus így válaszolt: „Te mondod, hogy király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem a világba, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról: mindenki, aki az igazságból való, hallgat az én szavamra.” Pilátus így szólt hozzá: „Mi az igazság? Miután ezt mondta, ismét kiment a zsidókhoz, és így szólt hozzájuk: „Én nem találok benne semmiféle bűnt. Szokás nálatok, hogy valakit szabadon bocsássak a húsvét ünnepén: akarjátok-e hát, hogy szabadon bocsássam nektek a zsidók királyát?” Ekkor újra kiáltozni kezdtek: „Ne ezt, hanem Barabbást!” Ez a Barabbás pedig rabló volt.”

**Bűnbánatot tartó keresztyén gyülekezet,
szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

Pilátus kezdettől fogva kereste az alkalmat arra, hogy hogyan engedhetné el Jézust. Azonnal látta, hogy nem egy lázadó áll előtte. De annyira sürgős volt az ítélet a nép részéről, hogy megpróbálta késleltetni a dolgokat.

Egy beszélgetés zajlott le Jézus és Pilátus között, ami után azt fogjuk majd olvasni, hogy benne megvolt a szándék és *„igyekezett Őt szabadon bocsátani.”*

A párbeszéd első részében érezhetjük azt, hogy mekkora különbség van a kérdés és a kijelentés között. *„Te vagy a zsidók királya?”* vagy Te vagy a zsidók királya. Nem mindegy, hogy imádságaimban és hitvallásaimban kérdezek vagy kijelentek valamit. Nem mindegy, hogy valami a saját meggyőződésem, vagy csak hallok valamit és kételkedéssel, kérdéssel érdeklődöm felőle. Mert amikor megvalljuk személyes hitünket, akkor nem kérdéseket kell egymás után sorakoztatni, hanem kijelentéseket. Megvallani, hogy mi az, amit hiszek Róla, miért hiszek Benne. Ha végigmondjuk az Apostoli Hitvallást is, végig kijelentő mondatok- egyes szám első személyben, hogy mi az, amit hiszek az Atyáról, a Fiúról és a Szentlélekről.

Jézusról pedig hiszem, hogy Ő az Atya egyszülött Fia, a mi Urunk, aki fogantatott Szentlélektől, született szűz Máriától, szenvedett Poncius Pilátus alatt, megfeszítették, meghalt, eltemették, a pokolra szállt, harmadnapra feltámadt a halottak közül, felment a mennybe, ott ül a mindenható Atya Isten jobbján, s onnan jön majd el ítélni élőket és holtakat.

Pilátus már itt kimondja azt, hogy semmi köze ehhez az ügyhöz, nem zsidó, s mennyire érdekes, hogy míg ő mossa kezeit mindentől, mai napig emlegetjük, és szinte nyelvtörőként élük meg a nevét a kátésaink, amikor az Apostoli Hitvallást tanuljuk. Pilátus kap Jézustól egy választ, de nem érti: ez a válasz így hangzik *„az én*

országom nem e világból való.” Őt ez egyelőre nem nagyon érdekli. Az érdekli, hogy király vagy nem király ez a Jézus, kinek tartja magát. Viszont Pilátus semmi bűnt nem talált benne, s ezt közölte is a tömeggel. De a népet nem nagyon érdekelte, nekik egy a céljuk: ők nem Pilátus véleményéért mentek, hanem már a korábbi igeszakaszokban olvastuk, hogy meg akarták ölni Jézust.

Kedves Testvérek! Jézus elmondja Pilátusnak, hogy ő azért jött, hogy az igazságról tegyek bizonyosságot. S míg mai napig annyi mindenkiben ott van az igazság utáni vágy, addig Jézus a legnagyobb vigasztalást nyújtja mindnyájunk számára. Hiszen van igazság, ami benne megjelent a földön, s azért engedte meg az Atya az életét, hogy ne kelljen a hamisságtól és a hazugságtól szenvednie az övéinek, azoknak, akik hallgatnak az Ő szavára.

Bűnbánattartásunk alatt kérjük ma azt, hogy jusson el értelmünkig, szívünkig, lelkünket építve, hogy van Igazság Krisztusban, aki nem sajnálta bemutatni engesztelő áldozatát azért, hogy mi igazságosan meg legyünk ítélve, s amikor igéjét olvassuk, akkor ne megkeményítsük a szívünket, hanem várjuk az igazság óráját- pillanatát, amikor majd mindenről és mindenkiről, levéttetik az a lepel, ami már nem fog tovább eltakarni. De addig állást kell foglalnunk Jézus ügyében. Addig nem csak azt kell kérdeznünk, amit Pilátus kérdezett, hogy *mi az igazság?* és azután tovább menni és nem figyelni a válaszra, hanem keresni és kutatni az Igében, kérni a Szentlelket, hogy értesse meg velünk.

Kedves Testvérek! Pilátus egy nagy igazságot mondott ki, amikor visszament a néphez, mégpedig azt, hogy *„Én nem találok benne semmiféle bűnt”*. De vajon, hogy is találhatott volna, hiszen míg mindenben olyanná lett, mint az ember épp ez különböztette meg őt az embertől, hogy nem volt benne bűn. Nem volt benne eredendő bűn, amit napi szinten szaporított volna. S mint tökéletes ember és tökéletes Isten így vehette magára a mi szennyes ruhánkat, a mi bűneinket, és így szenvedhetett értünk, így gyógyulhatunk mai napig az Ő sebei árán, s így beszélhetünk az Ő munkájának a tökéletes elvégzéséről, ami értünk, miattunk és helyettünk történt.

Mi az igazság? Figyeljünk alkalomról alkalomra az Ige aktuális üzenetére, s meghallhatjuk, vezethet bennünket az igazságnak az útján, hogy mindaz, ami hamisság attól undorodjunk, s merjük nem megkérdőjelezve Jézus királyi voltát megvallani, hogy mit hiszek az én Krisztusomról. Az igazság az, hogy Isten megkegyelmezett a bűnös embernek. Jézus magára vette a mi szennyes ruhánkat.

Adjunk ma hálát, hogy mi már nem kérdezzük, hanem kijelentjük, hogy Ki az, akiben hiszünk. Adjunk hálát azért, hogy amikor bűnbánati alkalmaink vannak, akkor azért mehetünk elé, mert élő hittel hisszük, hogy Isten már elkészítette Fiában a

bűnbocsánatot. Adjunk ma hálát azért, hogy még tart a kegyelmi időszak, s tőlünk is azt várja Istenünk, hogy fogalmazzuk meg hitvallásainkat az irányába, s a döntéssel ne várjunk addig, amíg késő lesz, hanem kiáltsuk azt a nevet, akit szeretnénk, hogy Szabadítóként, Gondviselőként és egyedüli Reménységként része legyen az életünknek. Ámen.

Utóima: Urunk! Hisszük, hogy Te, akiben semmi bűn nem találtatott- egyedül Te voltál képes elvenni ennek a világnak az összes bűnét, és Te vagy képes Szentleked erejével eljuttatni bennünket arra az ismeretre, hogy a mi bűneinkért is meghaltál. Kérünk, segíts nekünk abban, hogy ne tegyük hiábavalóvá ezt a tettet, hogy személyes hitvallásunk legyen az, amikor akár az Apostoli Hitvallásunkban, akár imádságainkban megvalljuk, hogy kinek tartunk Téged.

Köszönjük a bűnbánati alkalmainkat, hogy napról napra készülhetünk a nagypénteki eseményekre. S kérünk Téged, hadd dőljön bele kereszted újra az életünkbe, hogy felismerjük azt az utat, amit el kell hagynunk rálépve arra, ami hozzád visz közelebb.

Imádkozunk mustármagnyi hitünk növekedéséért, fogadd kegyelmedbe családtagjainkat, légy mindazokkal, akik megfáradtan és elcsüggedve várják az ünnepeket. Könyörgünk a kórházban lévő testvérekért. Könyörgünk szeretteinkért közel és távolban, hogy Te vigyázz rájuk és őrizd őket.

Köszönjük Neked, hogy még kérhetünk Tőled és hálát adhatunk mindazért, amit csodaként élünk meg a TE közeledben. Jézus Krisztusért hallgass meg minket. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Áldás: „Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt...”(Mt 10,32)

Ének: 464:1-6 „Jöjj, királyom, Jézusom!”